

STARTNOTA

Mieke Belmans AUTEUR
Januari 2016 DATUM
Stadsregionale samenwerking *slim* vernieuwen ONDERWERP

Strategisch project stadsregionale samenwerking *slim* vernieuwen

1. Introductie

De bevolking in Vlaanderen zal groeien van 6 naar 7 miljoen en bovendien van samenstelling veranderen. Migratie, vergrijzing, vergroening en gezinsverdunning creëren andere woonknoten en een andere zorg- en dienstverlening. Het centrale deel van Vlaanderen zal de sterkste bevolkingsgroei kennen door de groei die uitgaat van Brussel, Antwerpen en Gent. De maatschappelijke en ruimtelijke uitdagingen die gepaard gaan met deze bevolkingsgroei, stoppen niet aan de bestuurlijke of administratieve grenzen van deze drie steden. Tussen een stad en haar omgeving bestaat een dynamische en intense wisselwerking. Waar de stad Antwerpen groeit door een positief geboortesaldo, gaat suburbanisatie tegelijkertijd ook verder. Deze dynamiek bemoeilijkt een harmonische ontwikkeling in de stad maar zorgt eveneens voor een druk op de woningmarkt in de rand. Een betaalbaar en gedifferentieerd aanbod aanbieden aan de eigen inwoners wordt moeilijker, zowel in de stad als in de rand. Tegelijkertijd zijn nieuwe impulsen nodig in het bestaande woningpatrimonium. Renovatie dringt zich op in functie van een hogere energie-efficiëntie en de wijzigende bevolkingssamenstelling.

Toename van het aantal gezinnen betekent ook behoefte aan bijkomende voorzieningen zoals scholen, kinderopvang, sportinfrastructuur, groene ruimten en extra werkplekken. Indien de structuur van het bestaande nederzettingsspatroon eenvoudigweg wordt verdergezet bij de creatie van nieuwe woningen, voorzieningen en werkplekken, dreigen de kostbare openruimtenetwerken verder te versnipperen. Slim ruimtegebruik dringt zich op.

In 2009 werd het grootstedelijk gebied Antwerpen afgebakend. Naast grote delen van de stad Antwerpen, werden ook de gemeenten in de zuidoostelijke rand opgenomen in de afbakening. De demografische transitie en de ermee gepaard gaande ruimtelijke uitdagingen vragen om een coherent ruimtelijk antwoord op een stadsregionale schaal. Het grootstedelijk gebied Antwerpen is hiervoor het meest aangewezen startpunt. De gemeenten in de zuidoostelijke rand van de stad Antwerpen worden immers gekenmerkt door een fijnmazig netwerk van wegen en openbaar vervoer en zijn bijgevolg bijzonder geschikt voor een verduurzaming van de nederzettingstructuur.

2. Kader

Dit project kadert in de vijfde oproep van de Vlaamse overheid voor subsidiëring van de projectcoördinatie van strategische projecten in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Medio 2013 werd een aanvraagdossier ingediend door de stad Antwerpen, onderschreven door de randgemeenten en de provincie Antwerpen. Op 17 december 2013 werd het aanvraagdossier door de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening goedgekeurd. Vervolgens werd een voorlopige projectcoördinator aangeduid om het project op te starten in afwachting van de selectieprocedure voor de aanwerving van een definitieve projectcoördinator. Het strategisch project werd aangevat met Aartselaar, Antwerpen, Boechout, Borsbeek, Edegem, Hemiksem, Hove, Kontich, Lint, Mortsel, Niel, Schelle, Wijnegem en Wommelgem en de provincie Antwerpen. Op 1 oktober 2015 werd door Ruimte Vlaanderen het officieel startsein gegeven voor het strategisch project. De subsidieperiode loopt over 3 jaar.

3. Projectnaam

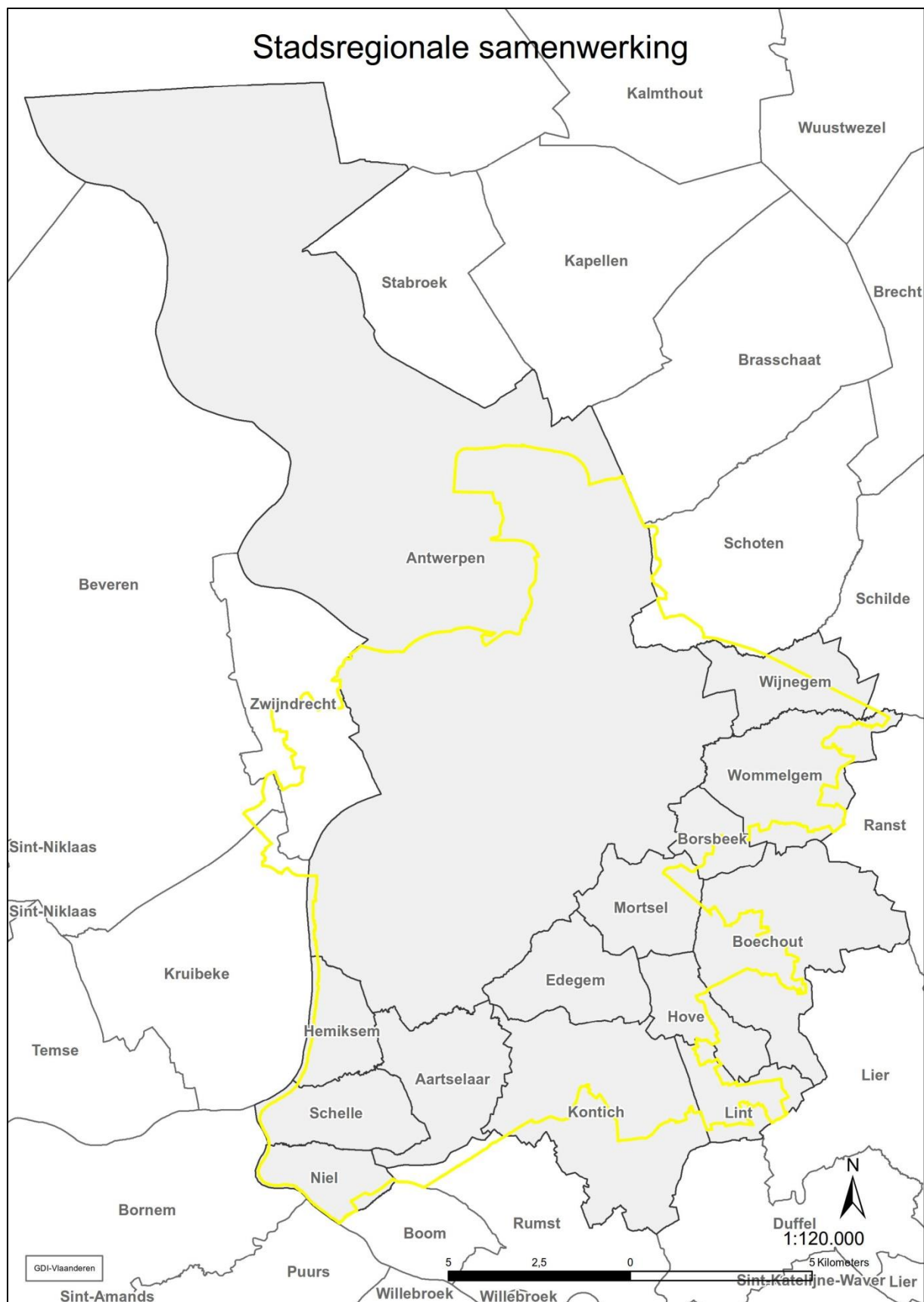
De projectnaam ‘stadsregionale samenwerking *slim* vernieuwen” is een voorlopige werknaam en kan tijdens de loop van het project gewijzigd worden.

4. Situering

Het werkingsgebied van de stadsregionale samenwerking omvat (delen van) het grondgebied van 14 steden en gemeenten. In alfabetische volgorde betreft het: Aartselaar, Antwerpen, Boechout, Borsbeek, Edegem, Hemiksem, Hove, Kontich, Lint, Mortsel, Niel, Schelle, Wijnegem en Wommelgem. Het grondgebied van deze steden is op de figuur hierna grijs ingekleurd.

De ruimtelijke focus van het strategisch project richt zich op de delen van het grondgebied van de steden en gemeenten die binnen de afbakening van het grootstedelijk gebied Antwerpen zijn gelegen. De afbakeningslijn van het grootstedelijk gebied wordt op de figuur hierna in het geel aangegeven.

Op het grondgebied van de stad Antwerpen wordt de 20ste eeuwse gordel specifiek belicht (districten Deurne, Borgerhout, Berchem, Wilrijk, Hoboken en de delen van het district Antwerpen buiten de R1).

5. Scope van het strategisch project

Het strategisch project beoogt, door een bottom-up aanpak via overleg en gerichte acties, gemeenschappelijke ruimtelijke vraagstukken te definiëren en win-wins te zoeken tussen de verschillende partners van de stadsregionale samenwerking. Het strategisch project moet gezien worden als een dynamisch proces dat op basis van voortschrijdend inzicht zal groeien. De inhoudelijke focus van het project ligt op de ruimtelijke uitdagingen met betrekking tot wonen.

De stadsregionale samenwerking moet een meerwaarde betekenen voor alle partners. Door middel van bilaterale gesprekken werden de partners van de stadsregionale samenwerking bevraagd naar de knelpunten in hun stad of gemeente en de verwachtingen ten aanzien van het strategisch project. De bedenkingen en verwachtingen werden besproken in de klankbordgroep en de stadsregionale ambtelijke werkgroep (zie hoofdstuk projectorganisatie). Op basis van dit overleg werd de scope van het strategisch project geformuleerd.

5.1. De uitdaging

Het geografisch werkingsgebied van de stadsregionale samenwerking wordt veelal op fietsafstand van de binnenstad van Antwerpen gesitueerd en/of is goed ontsloten door openbaar vervoer. De nabijheid van de binnenstad is een troef voor het werkingsgebied van de stadsregionale samenwerking door het uitgebreide aanbod aan shoppingmogelijkheden, cultuur en horeca. Tegelijkertijd zorgen belangrijke openruimtegebieden in de rand voor voldoende rust en ruimte. Deze vaststellingen zijn belangrijke troeven voor de stadsregio om zich verder als aantrekkelijke woon- en leefomgeving te profileren. Maar wat bepaalt nu precies de kwaliteit van de woon- en leefomgeving in de stadsregio?

De open ruimte wordt gezien als een belangrijke identiteitsdrager en kwaliteit van de stadsregio. Het is bijgevolg een uitdaging om die open ruimte niet verder aan te snijden. Het strategisch project “Open ruimte Zuidrand Antwerpen” zet in op het ontwikkelen en beheren van de open ruimte in de rand. Het strategisch project stadsregionale samenwerking “*slim vernieuwen*” wil volop inzetten op de **reconversie van het bestaande patrimonium**. Hierdoor zullen beide strategische projecten elkaar versterken. Vele partners uit de stadsregio kampen immers met een verouderd patrimonium. Sociale woonwijken die niet aangepast zijn aan moderne standaarden is een veel voorkomend probleem. Een versnipperde eigendomsstructuur bemoeilijkt vaak een grondige vernieuwing van de wijken. Ook de ééngezinswoningen uit de verkavelingsgolven van de jaren '70-'80 van vorige eeuw worden als ruimtelijk vraagstuk aangehaald. Deze woningen zijn enerzijds vaak te groot geworden voor de huidige en toekomstige gezinssamenstelling – en daardoor ook te duur – en anderzijds worden zij gekenmerkt door een lage energie-efficiëntie. Ook voor de vele bel-étage woningen in de rand is er nood aan een visie op wijkniveau zodat deze woningen tot aantrekkelijke, energie-efficiënte en betaalbare woningen getransformeerd kunnen worden voor jonge gezinnen.

Een gezonde ruimtelijk mix is belangrijk om als stad of gemeente aantrekkelijk te zijn. Een ruim en gedifferentieerd aanbod aan **woonondersteunende voorzieningen** is één van de elementen om de ruimtelijke mix te verkrijgen. Door de groei van het aantal inwoners in een stad of gemeente kan het voorzieningenaanbod in het gedrang worden gebracht. Bovendien is het ook

belangrijk om het voorzieningenaanbod attractief en hedendaags te houden. Vernieuwing van de infrastructuur is daarvoor na een aantal decennia aangewezen. Een gezonde ruimtelijke mix betekent ook voldoende werkplekken om de actieve bevolking zoveel mogelijk in de stadsregio aan het werk te kunnen houden. Lokale voedselproductie, zoals volkstuintjes, buurtmoestuinen, ... dient tevens aandacht te krijgen.

Ook het bereikbaarheidsprofiel bepaalt de attractiviteit van een woonomgeving. Deel uitmaken van een vlot en frequent openbaar vervoerssysteem is belangrijk, maar ook een vlotte doorwaadbaarheid voor voetgangers en fietsers is een doorslaggevende parameter die het bereikbaarheidsprofiel van een stad of gemeente bepaalt.

Het op peil houden van een kwalitatieve woon- en leefomgeving is in de eerste plaats een taak van de overheid. Maar hier staan financiële middelen tegenover. Financiële middelen die slechts beperkt tot niet voorhanden zijn. Een uitdaging dus!

Op dit moment zijn er heel wat projecten in de stadsregio in uitvoering en liggen er nog verschillende op de tekentafel. De stadsregio zal met deze geplande projecten of projecten in uitvoering ruim aan de voorspelde bevolkingstoename tegemoet kunnen komen. Het is dus niet de uitdaging om nog meer woningen te bouwen. Het komt er op aan slim om te gaan met deze geplande woonontwikkelingen om een kwalitatieve woon- en leefomgeving in de rand te kunnen behouden. **Slimme woonontwikkelingen** worden gelocaliseerd **op goed door openbaar vervoer ontsloten plekken**. Slimme woonontwikkelingen dragen een **maatschappelijke return** in zich, hetzij fysiek in het project, hetzij via een financiële tegemoetkoming die elders kan geïnvesteerd worden. Slimme woonontwikkelingen spelen in op maatschappelijke veranderingen maar met respect voor het karakter van de verschillende kernen.

De **bevolkingstoename en de verandering van de samenstelling van de bevolking** worden bijgevolg als een **hefboom** bekeken om te kunnen investeren in de woon- en leefomgeving.

De stadsregionale samenwerking wil slimme woonontwikkelingen ambiëren. Hiervoor werden een aantal acties geïnventariseerd die op korte termijn (6 maanden) worden uitgewerkt.

5.2. Acties op korte termijn

5.2.1. Stedenbouwkundige lasten

Nieuwe woonontwikkelingen genereren nieuwe maatschappelijke noden zoals scholen, crèches, sport- en vrijetijdsvoorzieningen, extra zorg- en dienstverlening, ... Deze infrastructuur draagt immers bij tot de leefbaarheid van een kern, maar kost ook geld.

In uitvoering van art. 4.2.20.§1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan u als overheid stedenbouwkundige lasten verbinden aan een vergunning. Door bepaalde instrumenten of belastingsreglementen te hanteren, kan (een deel van) de totale kost voor het bouwen en exploiteren van publieke voorzieningen gefinancierd worden door de private markt.

De manier waarop stedenbouwkundige lasten worden opgelegd bij gebiedsontwikkeling gebeurt op zeer uiteenlopende wijze in de stadsregio. Waar sommige partners de lasten fysiek in het project opleggen (bv. door aan de ontwikkelaar de bouw van een wijkkantoor voor de politie op

te leggen), gebeurt dit bij andere partners door het heffen van een belasting die elders in de stad of gemeente wordt geïnvesteerd in woonondersteunende voorzieningen of publieke ruimte. Daartegenover staan partners die zich nog wat aarzelend opstellen ten opzichte van het opleggen van stedenbouwkundige lasten. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening geeft immers aan dat de lasten proportioneel moeten zijn in verhouding tot de vergunde handelingen. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening spreekt zich echter niet uit hoe deze proportionaliteit kan berekend worden om tot een correct oordeel te komen. Dit schept bijgevolg juridische onzekerheid.

Een eerste actie zal erin bestaan om de verschillende manieren waarop stedenbouwkundige lasten worden toegepast in de stadsregio te inventariseren alsook welke maatschappelijke return er wordt gevraagd bij een gebiedsontwikkeling. Er wordt bekeken of gelijkaardige instrumenten eenvormig kunnen uitgewerkt worden. Dit zou op termijn kunnen leiden tot een instrumentenkoffer waaruit kan gekozen worden afhankelijk van de aard en de omvang van een gebiedsontwikkeling. Door het gezamenlijk toepassen van een zelfde instrumentarium kan concurrentie tussen steden en gemeenten in de regio vermeden worden.

5.2.2. Woonondersteunende voorzieningen - datadelen

Het werd al meermaals in deze startnota naar voorgeschieden: nieuwe woonontwikkelingen en de verandering in de samenstelling van de bevolking genereren nieuwe maatschappelijke noden. Vaak kunnen deze noden via een “buikgevoel” ingeschat worden. Een bestuur kent de bestaande voorzieningen op eigen grondgebied maar al te goed. Maar wat gebeurt er aan de andere kant van de gemeentegrens. Kunnen woonondersteunende voorzieningen in de buurgemeenten de impact van een nieuwe woonontwikkeling op eigen grondgebied opvangen? En vice versa, wat is de impact van een nieuwe woonontwikkeling bij de buurgemeenten op de eigen gemeenschapsvoorzieningen? Loont het om bepaalde voorzieningen gemeenschappelijk met aangrenzende steden of gemeenten aan te bieden. Hoe kan worden aangetoond aan de private markt dat een bepaalde voorziening noodzakelijk wordt bij een woonontwikkeling?

Een tekortanalyse kan inzicht geven in bovenstaande vragen door op een objectieve en kwantitatieve manier toekomstige behoeften in te schatten bij nieuwe ontwikkelingen. Een tekortanalyse vormt tevens een krachtig hulpmiddel om met de private markt in onderhandeling te treden in functie van stedenbouwkundige lasten. Deze tekortanalyses kunnen voor het eigen grondgebied gemaakt worden, maar kunnen, indien gewenst, ook gemeentegrensoverschrijdend beeld geven.

Deze analyses worden opgemaakt op basis van geodata die de ruimtelijke spreiding van voorzieningen en inwoners weergeven. Door aan deze data bereikzones (maximale afstand van een woning tot een voorziening) en logische gemiddelden of normen met betrekking tot lokale woonondersteunende voorzieningen te koppelen, worden capaciteitstekorten en ruimtelijke tekortzones in beeld gebracht. Zo stelt bijvoorbeeld de Barcelona-norm dat er per gemeente opvang moet voorzien worden voor minstens 33% van de kinderen onder de drie jaar. Het Agentschap voor Natuur en Bos suggereert dat in een grootstedelijk gebied per inwoner 30m² groen moet gerekend worden, maar maakt daarbij onderscheid tussen buurtgroen (< 400m van

de woning) en groen op niveau van een stadsdeel of een kern onder de vorm van een park of gelijkaardige groenstructuur (< 1.600m van de woning).

Een tweede actie zal erin bestaan om een databank op te bouwen waarmee deze tekortanalyses kunnen opgemaakt worden. Voor de digitale data kan gebruik gemaakt worden van de data uit “open streetmap”. Voor wat betreft de bevolkingsgegevens zal nagegaan worden welke software gebruikt wordt door de dienst bevolking van de verschillende partners van de stadsregionale samenwerking en of deze gegevens in functie van de opmaak van een gemeenschappelijke databank kunnen worden opgevraagd.

5.2.3. Subsidies

In de randgemeenten werd tijdens de bilaterale gesprekken regelmatig aangehaald dat het ontbreken van de mogelijkheid om, in tegenstelling tot een centrumstad, aanspraak te kunnen maken op subsidies en/of een gebrek aan inzicht in het kluwen van bestaande subsidiemogelijkheden. Subsidiemogelijkheden worden onder de loep genomen en/of er wordt gezamenlijk actie ondernomen om dit probleem bij de Vlaamse Overheid aan te kaarten.

5.2.4. Leerprojecten

Goede voorbeelden uit de praktijk zijn vaak de beste manier om inzichten en inspiratie op te doen voor de toekomstige projecten op eigen grondgebied.

Binnen de stadsregio zijn reeds heel wat goede voorbeelden gerealiseerd. Vele daarvan zijn reeds gepresenteerd op één van de atria ‘lerend netwerk’, georganiseerd door Ruimte Vlaanderen en bedoeld als platform voor kennisuitwisseling voor de bevoegde ambtenaren.

Voorbeeldprojecten zullen bijgevolg gepresenteerd worden op het interbestuurlijk overleg door de beleidsafgevaardigden. De gepresenteerde projecten worden gebundeld in een inspirerende projectenbrochure.

In de randgemeenten is er overwegend slechts één persoon op inhoudelijke vlak met gebiedsontwikkeling bezig. Er is geen mogelijkheid om een potentieel ontwerp voor een site dat door een private ontwikkelaar aan de gemeente wordt voorgelegd, te bespreken met een collega. Het ontbreekt de ambtenaren vaak ook aan tijd of expertise om de ruimtelijke randvoorwaarden af te toetsen en alternatieve scenario's door middel van ontwerp- en onderzoek te verkennen. Met de stadsregionale samenwerking willen we tot slimme, ruimtelijk verantwoorde gebiedsontwikkelingen komen. Daarom kunnen de partners van de stadsregionale samenwerking beroep doen op de projectcoördinator en een ontwerper indien zij bijstand willen bij een bepaald traject.

5.2.5. Analyse

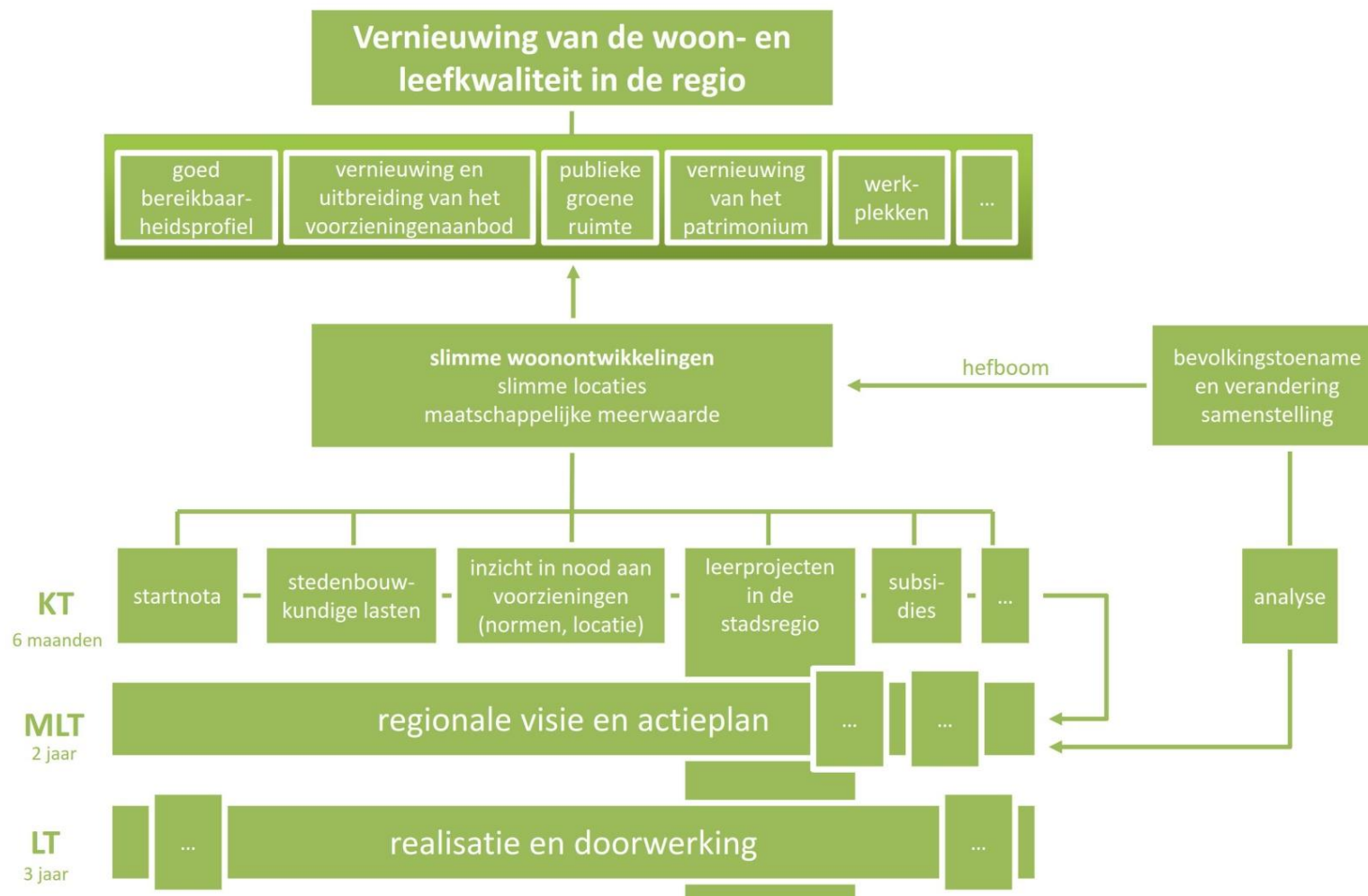
Een demografische en sociaal-economische analyse aangevuld met een analyse van het woningbestand en de aanwezige voorzieningen moeten inzicht geven in het huidige woon- en voorzieningenprofiel van de stadsregio.

Deze analyse wordt aangevuld met cijfers met betrekking tot de bevolkingsprognose en verandering van gezinssamenstelling alsook met de op stapel staande projecten en voorzieningen.

5.3. Een project dat groeit ...

Doorheen het traject kunnen bovenstaande acties aangevuld worden met nieuwe acties. De uitwerking van de acties en de analyse zullen gaandeweg voeding geven aan een regionale visie met betrekking tot wonen. Aan deze visie wordt een actieprogramma gekoppeld om de visie tot uitvoering te brengen. De acties uit het actieprogramma kunnen zeer divers zijn. Zij kunnen betrekking hebben op sensibilisering rond kwalitatieve en vernieuwende woonvormen om zuinig om te gaan met de ruimte zonder een kopie te zijn van de binnenstedelijke woontypologieën. Zij kunnen ontwerpend onderzoek betreffen naar de reconversie en verduurzaming van wijken met typerende woningtypologie voor de stadsregio (bv. bel-étagewijken). Zij kunnen ook de uitwerking van stedenbouwkundige instrumenten betreffen die vervolgens gezamenlijk door de stadsregio worden toegepast. Ook de procesbegeleiding van een concreet project in de stadsregio kan een actie zijn. De stadsregionale samenwerking zou op termijn ook kunnen leiden tot het ontstaan van een intergemeentelijk overlegplatform tussen de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaren waar complexere dossiers worden besproken.

De uitwerking van dit actieprogramma is het einddoel van het strategisch project. Het spreekt voor zich dat de acties die in deze nota werden uitgeschreven en die op korte termijn zullen worden uitgewerkt, reeds een voorafname van het actieprogramma betreffen. Door op concrete problemen te werken, wordt discussie losgeweekt en kunnen elementen voor visievorming naar boven komen.

6. Projectorganisatie

6.1. Overlegstructuur

Om een gestructureerde samenwerking op te zetten is een gedegen overlegstructuur nodig. In de voorgestelde structuur moeten alle partners als gelijkwaardig worden beschouwd. De overlegstructuur is bedoeld om inhoudelijke voorstellen te bespreken. De beslissingsbevoegdheid blijft bij de verschillende partners liggen.

Via een beurtrol zal het overleg telkens bij een andere partner van de stadsregionale samenwerking plaatsvinden.

6.1.1. Projectcoördinator

Mieke Belmans neemt de functie als **projectcoördinator** op zich. Zij staat in voor de dagdagelijkse opvolging en coördinatie van het project. Zij is het eerste aanspreekpunt voor de partners van de stadsregionale samenwerking.

6.1.2. Projectsponser

Ruimte Vlaanderen is de projectsponser en faciliteert het project.

In het ontwerp Witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen wordt aan regio's een belangrijke structurerende rol gegeven voor het oplossen van ruimtelijke vraagstukken. In voorbereiding op de operationalisering van het concept van regiovorming zal Ruimte Vlaanderen de stadsregionale samenwerking van nabij volgen om een ondersteunende rol te kunnen spelen en lessen te kunnen trekken voor de uitwerking van een referentiekader voor regiovorming.

Daarnaast detecteert Ruimte Vlaanderen knelpunten en maakt deze over naar de beleidsmakers die deze desgewenst kunnen doorvertalen in nieuwe beleidsinstrumenten of een wijziging van het wetgevend kader. Kathleen Maes zal het project vanuit Ruimte Vlaanderen inhoudelijk opvolgen.

6.1.3. Klankbordgroep

De klankbordgroep adviseert de projectcoördinator bij de voortgang van het project en bereidt samen met de projectcoördinator de agenda van de stadsregionale werkgroep voor.

De klankbordgroep wordt samengesteld met:

- Kathleen Maes, Ruimte Vlaanderen
- Katlijn Van der Veken, stad Antwerpen
- Marian Mys, gemeente Boechout
- Greet Compeers, gemeente Edegem
- Kristof Boving, gemeente Hemiksem
- Patrick Grimon, gemeente Wijnegem
- Mieke Belmans, projectcoördinator stadsregionale samenwerking

De klankbordgroep komt samen voorafgaand aan het overleg met de stadsregionale ambtelijke werkgroep.

6.1.4. Stadsregionale ambtelijk werkgroep

De **stadsregionale ambtelijke werkgroep** is een platform voor kennisuitwisseling en heeft een beleidsvoorbereidende rol.

De stadsregionale werkgroep wordt samengesteld met ruimtelijke planners die werkzaam zijn voor de dienst ruimtelijke ordening van de verschillende steden en gemeenten:

- Kathleen Maes, Ruimte Vlaanderen
- Els Stevens, provincie Antwerpen
- Bettina Wullaert, gemeente Aartselaar
- Katlijn Van der Veken, stad Antwerpen
- Marian Mys, gemeente Boechout
- Hedwig Truyts, gemeente Borsbeek
- Greet Compeers, gemeente Edegem
- Kristof Boving, gemeente Hemiksem
- Roderik Desmet, gemeente Hove
- Tom Versweyeld en Merijn Van Loon, gemeente Kontich
- Ines Vervoort, gemeente Lint
- Veerle De Munck, stad Mortsel
- Bart Sas, gemeente Niel
- Thomas Verreth, gemeente Schelle
- Patrick Grimon en Ines Van Hove, gemeente Wijnegem
- Julie Leysen, gemeente Wommelgem

Afhankelijk van de agenda kan de stadsregionale ambtelijke werkgroep aangevuld worden met experts, bovenlokale overheden, ...

De stadsregionale ambtelijke werkgroep komt 2 à 3 maal per jaar samen en wordt voorgezeten door de projectcoördinator.

6.1.5. Interbestuurlijk overleg

Op het interbestuurlijk stadsregionaal overleg worden de inhoudelijke voorstellen aan de beleidsafgevaardigden van de lokale besturen voorgesteld. De lokale besturen zijn volwaardige en evenwaardige partners in de stadsregionale samenwerking.

De validatie van de inhoudelijke voorstellen binnen de stadsregionale samenwerking gebeurt door de verschillende **colleges van burgemeester en schepenen** van de verschillende partners. De politieke beslissingsbevoegdheid blijft bijgevolg autonoom.

Het interbestuurlijk stadsregionaal overleg wordt samengesteld met:

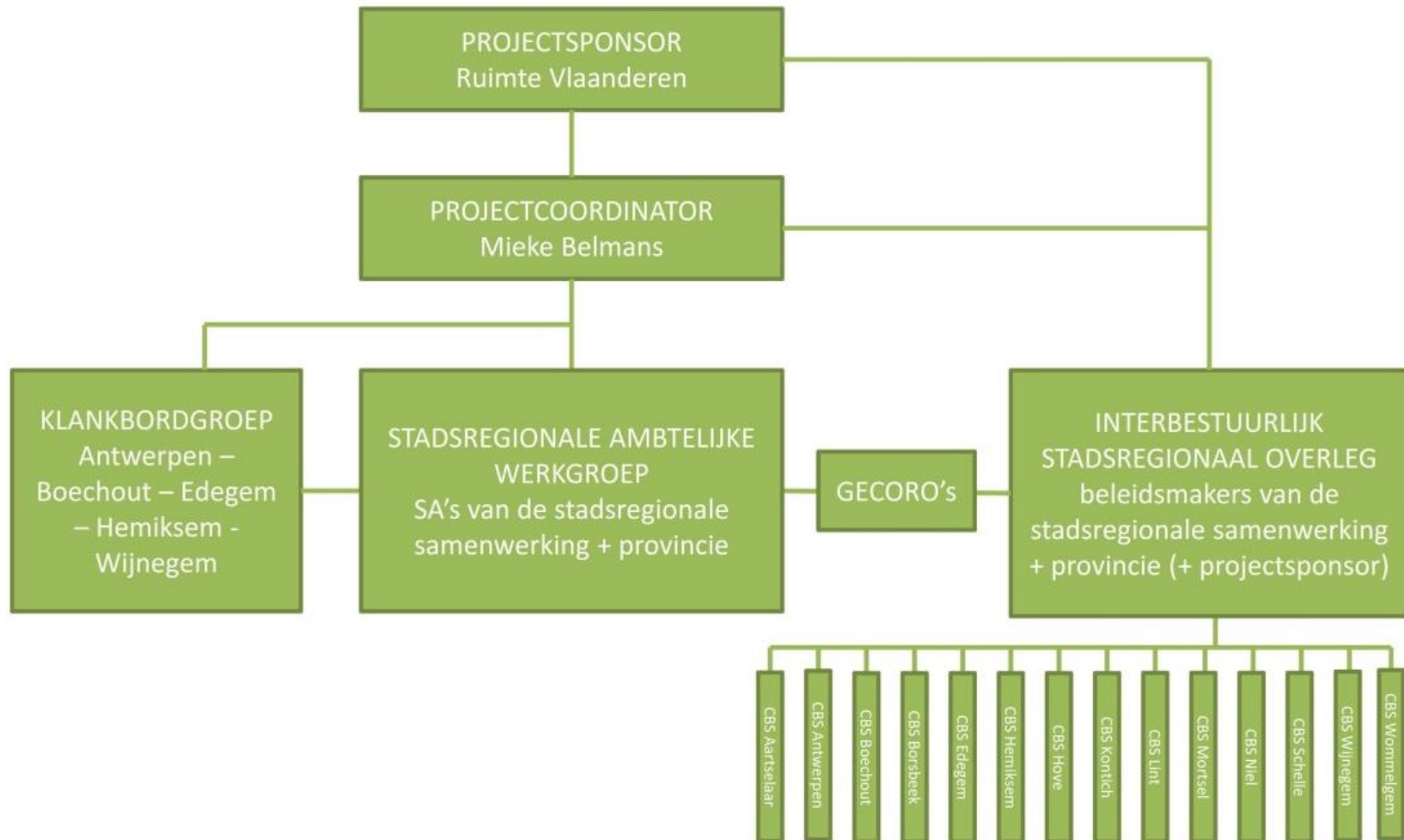
- Sophie De Wit, burgemeester, of René Lauwers, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Aartselaar
- Rob Van de Velde, schepen ruimtelijke ordening, stad Antwerpen
- Koen T'Sijen, burgemeester, of Ria Van Den Heuvel, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Boechout
- Walter Kiebooms, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Borsbeek
- Peter Verstraeten, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Edegem
- Jenne Meyvis, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Hemiksem
- Dave Van den Bergh, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Hove
- Wim Annaert, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Kontich
- Hans Verreyt, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Lint
- Erik Broeckx, burgemeester, of Steve D'Hulster, schepen ruimtelijke ordening, stad Mortsel
- Tom Caluwaert, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Niel
- Rob Mennes, burgemeester, of Geert Rottiers, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Schelle
- Ivo Wynants, burgemeester, of Paul Van Dael, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Wijnegem
- Bart Van Scharen, schepen ruimtelijke ordening, gemeente Wommelgem
- Luk Lemmens, gedeputeerde ruimtelijke ordening, provincie Antwerpen

Het interbestuurlijk stadsregionaal overleg komt 1 à 2 maal per jaar samen. De projectcoördinator is de secretaris van het interbestuurlijk stadsregionaal overleg.

6.1.6. GECORO's

De GECORO's worden geïnformeerd over het strategisch project zodat zij in de formulering van adviezen aan het beleid rekening kunnen houden met de ambitie van de stadsregionale samenwerking.

Het informeren van de GECORO's over het strategisch project gebeurt hetzij per gemeente door de leden van stadsregionale werkgroep, hetzij door de projectcoördinator door de organisatie van een intergemeentelijke GECORO.

6.2. Projectstructuur

6.2.1. Ondersteuning bij de inhoudelijke uitwerking

Bij de ondersteuning van de inhoudelijke uitwerking van het strategisch project kan de projectcoördinator beroep doen op de medewerkers van de stad Antwerpen. Binnen het subsidiebedrag is ruimte voor een halftijdse medewerker (0,5 VTE). Deze ondersteuning kan ontwerpmatig van aard zijn maar kan eveneens ondersteuning betreffen van de consultants van de Studiedienst Stadsobservatie in functie van dataverwerking of van de GIS-experten in functie van ruimtelijke analyses voor de stadsregio.

6.2.2. Bilateraal overleg

De projectcoördinator heeft regelmatig contact met de ambtena(r)en van de steden & gemeenten van de stadsregio die worden vertegenwoordigd in de stadsregionale ambtelijke werkgroep, hetzij telefonisch of via e-mail, hetzij door fysieke aanwezigheid op de stad of gemeente.

De projectcoördinator is bovendien op regelmatige basis aanwezig op de werkvloer van het Departement Ruimte Vlaanderen te Antwerpen.

6.2.3. Werkgroepen in functie van een leerproject

In functie van een nieuw op te starten leerproject wordt een afzonderlijke werkgroep opgestart met de betrokken actoren (gemeente, ontwikkelaar, projectcoördinator stadsregionale samenwerking, ...). Deze werkgroep wordt getrokken door de desbetreffende gemeente. In deze afzonderlijke werkgroepen kan zowel het ambtelijke als het bestuurlijke niveau van de betrokken stad of gemeente betrokken worden. Indien er geen bestuurlijke afvaardiging in de werkgroep van het specifieke leerproject aanwezig is, is het de taak van de stedenbouwkundig ambtenaar van de betrokken stad of gemeenten om het bestuur in te lichten.

De projectcoördinator zorgt voor terugkoppeling met de stadsregionale ambtelijke werkgroep in functie van kennisoverdracht.

6.2.4. Uitwisseling data en documenten

De uitwisseling van data en documenten tussen de partners van de stadsregionale samenwerking gebeurt via Google Drive.